

HOTĂRÎRE

în numele Legii

21 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Guzun Corneliu

Grefier

Buzu Ioana

a examinat în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă în ordinea contenciosului administrativ de Ansarov Ramiz Magomed către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată și a prejudiciului moral,

constată:

La data de XXXXXXXXXX, reclamantul Ansarov Ramiz s-a adresat în instanța de judecată către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată și a prejudiciului moral.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, prin ordinul nr. 298/ps din XXXXXXXXXX "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special", la pct. 2 s-a indicat că se aplică sancțiune disciplinară concediere din funcția publică cu statut special inspectorului Ansarov Ramiz Magomed, ofițer principal de investigații al Secției 1 a Direcției investigații special a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră pentru prejudicierea imaginii țării și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comportament nedemn în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră. La pct. 4 s-a dispus ordinul să fie adus la cunoștința întregului personal al Poliției de Frontieră, iar persoanelor interesate- sub semnătură. Reclamantul nu este de acord cu dispozițiile nr. 2 și 4 a Ordinului nr. p/s din XXXXXXXXXX, deoarece este abuziv în coraport cu circumstanțele cauzei. Nu este de acord cu rezultatele anchetei de serviciu nici cu informația care a parvenit în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră precum că reclamantul a sustras produse de parfumerie dintr-un magazin din apropierea Academiei Internaționale a Organelor de Drept, nici cu procedura de concediere. Reclamantul a explicat, prin Raportu din 16.03.2018 precum că, fiind în or. Budapesta Ungaria împreună cu colegul Andrei Crivorot, a hotărât să facă o plimbare prin oraș. A intrat într-un magazin a cărei denumire nu o ține minte și a văzut că în magazinul respectiv se vindeau parfumuri. A mirosit câteva parfumuri și, fără să conștientizeze, a pus un parfum-mostră în buzunarul exterior al scurtei în care era îmbrăcat. Din acel magazin a procurat un parfum pe care l-a achitat la casă. Seara, când a ajuns la odaia hotelului în care era cazat, a observat că are un parfum în buzunar. Analizând faptul că nu l-a achitat, a hotărât să-l întoarcă la magazin, dar era prea târziu. A doua zi, nu știa cum să procedeze, a fost la magazinul respectiv, dar din cauza că vânzătoarea nu cunoștea limba engleză, nu știa cum să-i explice. Anume din motivul să nu-i crez impresia că a sustras parfumul, nu i-a zis nimic. A hotărât că va găsi o persoană care nu este polițist și-l va restitui la magazin înapoi. Tot în acea zi, reclamantul a revenit în țară. Chiar atunci, imediat cum a aterizat, a comunicat cu colegii săi despre incident și a întrebat dacă cunosc pe cineva, vreun șofer de cursă spre Ungaria căruia îi putea îndreptina parfumul dat pentru a-l restitui. Colegii săi i-au dat un număr de telefon, reclamantul a telefonat și a discutat cu o persoană care era șofer de cursă și care i-a zis că în două zile îl va anunța când pleacă. Reclamantul așa și nu a reușit să restituie parfumul dat. A fost înștiințat precum că în privința sa este pornită anchetă de serviciu, care examinează incidentul cu parfumul. I-a fost greu să depășească situația, când persoana care a desfășurat ancheta de serviciu îl acuza de sustragere iar pe colegul său – de faptul că l-a ascuns de camerele de luat vederi. Era evident faptul că ancheta de serviciu se desfășoară superficial și nici nu se încearcă să se intre în esența cazului. Ancheta de serviciu a durat 3 zile. Reclamantul nu i-a fost adusă la cunoștință informația despre care se indică în ordinul contestat, nici nu i s-a adus la cunoștință faptul dacă este intentată cauză de către organele de drept din Budapesta Ungaria pentru elucidarea circumstanțelor. Reclamantul nu a avut posibilitatea să se apere, iar șeful IGPF a pus la baza ordinului respectiv o informație de ordin contravențional, nefiind examinat cazul de vreo instanță. Atât timp, cât nu există o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă persoana nu poate fi acuzată de sustragere, cu atât mai mult, să fie concediată pentru că se presupune că ar fi comis această sustragere. Mai mult de atât, angajatorul i-a prejudiciat imaginea și l-a discreditat în fața tuturor colegilor săi. Conform prevederilor pct. 4 la ordinul contestat, dispozițiile acestui ordin au fost aduse la cunoștința întregului personal, unde s-a menționat precum că reclamantul ar fi sustras produsul de parfumerie. Nu este de acord cu procedura de concediere, deoarece a fost angajat prin dispoziția ministrului afacerilor interne, dar a fost concediat de către șeful IGPF, care nu a fost angajatorul reclamantului. În drept, reclamantul își întemeiază acțiunea pe prevederile art.art. 21, 43 din Constituția RM, art. 59 din Legea cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 25 din Legea contenciosului administrativ.

Solicită reclamantul Ansarov Ramiz, în cererea de chemare în judecată inițială, anularea parțială a ordinului nr. 298 p/s din XXXXXXXXXX " Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special" pct. 2,4; încasarea salariului pe perioada absenței forțate de la serviciu începând cu perioada XXXXXXXXXX până la emiterea hotărârii judecătorești; încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantul Ansarov Ramiz a înaintat suplimentar celor solicitate în cererea de chemare în judecată, pretenția privind restabilirea acestuia la locul de muncă (f.d.69).

În ședința de judecată, reclamantul Ansarov Ramiz a susținut cererea de chemare în judecată, pe motivele de fapt și de drept invocate în aceasta.

Reprezentantul părâtului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință. A menționat că, reclamantul Ansarov Ramiz a îndeplinit funcția de ofițer principal de investigații al secției 1 al Direcției Investigații speciale a IGPF al MAI. La data de 14.03.2018, IGPF s-a autosesizat și în temeiul pct. 50 subpct. 6) din Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07.06.2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI a fost inițiată ancheta de serviciu pe faptul discreditării titlului de polițist de frontieră, denigrarea imaginii Poliției de Frontieră și a Republicii Moldova de către angajații IGPF, inspector superior Ramiz Ansarov și comisar principal Crivorot Alexei. În cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că, prin Dispoziția Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 18/2836 la

29.12.2017, „Cu privire la participarea reprezentanților MAI la cea de-a 109-a sesiune de instruire privind „Dezvoltarea Liderismului în Organele de Drept”, angajații Poliției de Frontieră: comisar principal Conțescu Vasile, comisar principal Crivorot Alexei și inspector superior Ansarov Ramiz, au fost delegați în interes de serviciu de către IGPF în componența delegației MAI pentru participare la Sesiunea de instruire menționată, organizată de către Academia Internațională a Organelor de Drept (ILEA), în perioada 07 ianuarie - 24 februarie 2018, or. Budapesta Ungaria. Ulterior, Ambasada Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, instituție ce a finanțat respectiva instruire suportând cheltuielile de participare (transport, hrană, cazare), a înaintat o notă în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în privința incidentului petrecut în or. Budapesta Ungaria cu implicarea angajaților Poliției de Frontieră: inspector superior Ramiz Ansarov și comisar principal Crivorot Alexei. Astfel, în Notă se menționează, că la data de 07 martie 2018, Ambasada SUA de la Chișinău a fost contactată de către personalul/angajații Academiei Internaționale de Aplicare a Legii (ILEA) din Budapesta din cauza unui incident în care au fost implicați doi ofițeri moldoveni din cadrul Poliției de Frontieră care recent au participat la cursul de leadership ILEA din ianuarie până în februarie 2018 la Budapesta. La 06 martie 2018, un lucrător al ILEA era la un magazin de peste drum al campusului/căminului ILEA din Budapesta. În acest timp, unul din angajații magazinului menționa că, deține o înregistrare video cu un incident de furt în care au participat doi bărbați care purtau cămeși cu logo-ul ILEA. Incidentul de furt a avut loc la data de 23 februarie 2018, la aproximativ 16:00 și a fost înregistrat video. Angajații ILEA (doi ofițeri de poliție ungari) au examinat înregistrarea video și au observat cum doi bărbați se plimbă (fac cercuri) în secțiunea de parfumuri. Unul din bărbați sustrage două sticle de parfum și apoi pare să le pună în unul din buzunare, în timp ce cel de-al doilea blochează parțial vederea camerei. În nici un moment primul om nu a pus sticla înapoi pe raft, dar la casa de la ieșirea magazinului a plătit doar pentru una. Coordonatorul de clasă al ILEA a recunoscut pe ambii bărbați ca fiind studenți moldoveni și a obținut pozele lor. Persoanele au fost identificate ca fiind Alexei Crivorot și Ramiz Ansarov. Reprezentanții ILEA au pus la dispoziție Ambasadei SUA fotografiile cu Alexei Crivorot și Ramiz Ansarov. În explicațiile depuse în cadrul efectuării anchetei de serviciu, Ramiz Ansarov a recunoscut faptul că, împreună cu Crivorot Alexei, pe perioada aflării lor în or. Budapesta Ungaria în interes de serviciu, pentru a participa la cea de-a 109-a sesiune de instruire privind Dezvoltarea Liderismului în Organele de Drept, au vizitat un magazin, unde prețurile la bunurile comercializate erau mici. A ales/probat parfumuri, și din cauza că, nu a luat cu el coșul pentru cumpărături, involuntar a pus un parfum în buzunar. A mai recunoscut că la casa a achitat doar cumpărăturile pe care le ținea în mână. Cu titlu de consecință, s-a stabilit cu certitudine că inspector superior Ramiz Ansarov a plecat din magazin cu un parfum pe care nu l-a achitat sau returnat. Astfel, confirmându-se în întregime, faptele care au fost expuse în notificarea Ambasadei Statelor Unite ale Americii din RM (incidentul de furt care a avut loc la data de 23.02.2018). Pentru încălcarea prevederilor legislației în vigoare și pentru gravitatea acestora, s-a propus de a aplica în privința reclamantului, sancțiunea disciplinară „concediere din funcția publică cu statut special”. Conform ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 298/ps din XXXXXXXXXX, în privința reclamantului a fost aplicată sancțiunea disciplinară sus menționată, ordinul fiindu-i adus spre cunoștință reclamantului contra semnătură în aceeași zi. În temeiul ordinului nr. 298/ps din XXXXXXXXXX, angajatorul a emis Ordinul nr. 300/ps, cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Ansarov Ramiz Magomed, ofițer principal de investigații al secției 1 a Direcției investigații speciale a IGPF. Prezentul ordin la fel i-a fost adus spre cunoștință reclamantului contra semnătură în ziua emiterii. Ordinele menționate au fost emise cu respectarea prevederilor legale și drepturilor reclamantului. Prin urmare pârătul consideră legale, iar cererea de chemare în judecată- neîntemeiată. Suplimentar nu sunt justificate argumentele reclamantului menționate în cererea de chemare în judecată precum că, a fost concediat cu încălcarea procedurii, reieșind din faptul că a fost angajat prin ordinul ministrului Afacerilor Interne al RM, iar încetarea raportului de serviciu a fost dispusă prin ordinul șefului IGPF. În această ordine de idei, este indubitabil dreptul șefului IGPF de a aplica sancțiuni disciplinare și a elibera din funcție, funcționarii publici cu statut special din cadrul IGPF. Neîntemeiat este și argumentul reclamantului că, „afit timp, cit nu este hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, o persoană nu poate fi vinovată de sustragere, cu afit mai mult să fie concedia”. Conform pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrîngerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuete de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut. Prin urmare, abatere disciplinară este și manifestarea unui comportament necinstit, amoral și josnic sau alt comportament ce ar denigra imaginea și prestigiul instituției, potrivit pct. pct. 13 subpct. 7) al aceleiași Hățiriri de Guvern. În condițiile speței, este indubitabil constatat faptul că, ofițerul principal de investigații al secției nr. 1 a Direcției investigații speciale a IGPF al MAI, inspector superior Ramiz Ansarov, a fost delegat în interes de serviciu în componența delegației MAI pentru participare la cea de-a 109-a Sesiune de instruire privind dezvoltarea Liderismului în Organele de Drept, în perioada 07.01-24.02.2018 în or. Budapesta, Ungaria. Însă, contrar obligațiilor sale de serviciu impuse prin prisma statutului său de funcționar public cu statut special, Ansarov Ramiz a prejudiciat imaginea țării și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin comportamentul nedemn (furt din magazin), în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră. La aplicarea sancțiunii disciplinare au fost luate în considerare toate circumstanțele reale (împrejurările obiective în care s-a săvârșit fapta), cât și cele personale (împrejurările subiective, care au legătura cu salariatul). Însă, gravitatea și consecințele abaterii disciplinare săvârșite de către reclamant au prejudiciat grav imaginea Poliției de Frontieră și a Republicii Moldova. Or, reclamantul fiind funcționar public cu statut special, aflându-se în deplasare de serviciu și reprezentînd autoritatea publică și Republica Moldova în cadrul unor organizații internaționale, instituții de învățămînt, conferințe, seminare și alte activități, era obligat să manifeste o conduită care să nu prejudicieze imaginea țării și a autorității pe care o reprezintă, să respecte regulile de protocol și legile țării-gazdă. Or, afit autoritățile din Ungaria cit și Amasada SUA în Republica Moldova, afind despre fapta celor doi polițisti de frontieră, au condamnat acțiunile acestora. În altă ordine de idei, plecarea din magazin cu un parfum care nu a fost achitat de către Ansarov Ramiz, este degrevată de probațiune, or în explicațiile acestuia, date în cadrul anchetei de serviciu, însuși reclamantul recunoaște acest fapt. Astfel, IGPF opinează ca fiind intemeiată aplicarea sancțiunii disciplinare „concediere din funcția publică cu statut special” a lui Ansarov Ramiz Magomed. Totodată, reieșind din faptul că nu au fost prezentate probe rezonabile în confirmarea prejudiciului moral adus reclamantului (prin ce sau manifestat suferințe psihice sau fizice), consideră neîntemeiat și acest capăt al acțiunii. În drept, reprezentantul pârătului își întemeiază poziția pe prevederile Astfel, Ramiz Ansarov, prin acțiunile sale, a încălcat prevederile art. 12 alin. (1) lit. a), c) și o) al Legii nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră, prevederile art. 50 lit. i) și lit. p), 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne; prevederile pct. 7 ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 409 din XXXXXXXXXX; pct. 4 din prevederile Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08.08.2017; art. 81 alin. (3) al Codului muncii; art. 59 alin. (1), 38 alin. (2) al legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne; art. 5 alin. (1) pct. 20) al Legii nr. 283 din XXXXXXXXXX cu privire la Poliția de Frontieră; pct. 43 din Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07.06.2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne; pct. 4 subpct. 11) și 16) și pct. 19 din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 629 din 08.08.2017 (f.d.11-17).

Audiind participanții la proces, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate și ținînd cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea parțial, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. 2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămata într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 16 alin.1) al aceleiași Legi, persoana care se consideră vătămata într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Potrivit art. 9 alin. (1) lit. a) Codul muncii, salariatul are dreptul la încheierea, modificarea, suspendarea și desfacerea contractului individual de muncă, în modul stabilit de prezentul cod.

Conform alin. (1) art.220 Cod Civil, actul juridic sau clauza care contravine normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 81 alin. (3) al Codului muncii, contractul individual de muncă este nul și anulat dacă este încheiat în condiții de forță și înfrîngere a voinței părții mai slăbite.

Conform art. 81 alin. (1) din Codul Muncii, contractul individual de muncă poate înceta: a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art. 82, 305 și 310); a¹) prin acordul scris al părților (art. 82¹); b) la inițiativa uneia dintre părți (art. 85 și 86).

Iar, potrivit art. 89 alin.2) Codul muncii, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va solicita acordul (opinia consultativă) al organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv.

În motivarea concluziei instanța de judecată a reținut că, reclamantul Ansarov Ramiz a fost angajat în cadrul Direcției Investigații speciale a Inspectoratului General al poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne în calitate de ofițer principal de investigații al secției 1, în baza Ordinului cu privire la transfer nr. 48/ps din 16.01.2018 (f.d.18).

Prin ordinul nr. 298/ps din XXXXXXXXXX "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special" emis de Șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, s-a aplicat sancțiune disciplinară concediere din funcția publică cu statut special inspectorului Ansarov Ramiz, ofițer principal de investigații al Secției 1 a Direcției investigații special a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră pentru prejudicierea imaginii țării și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comportament nedemn în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră. Totodată, la pct. 4 al ordinului, s-a dispus ca ordinul să fie adus la cunoștința întregului personal al Poliției de Frontieră, iar persoanelor interesate- sub semnătură (f.d.4).

Corespunzător, în temeiul Ordinului nr. 300 p/s din XXXXXXXXXX, a fost încetat raportul de serviciu al inspectorului superior Ansarov Ramiz, ofițer principal de investigații al secției 1 a Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, de pe XXXXXXXXXX (f.d.22).

Cu referire la pretenția reclamantului privind anularea parțială a ordinului nr. 298 p/s din XXXXXXXXXX "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special" și anume- pct. 2,4 ale ordinului, instanța de judecată reține următoarele.

La data de XXXXXXXXXX, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a inițiat ancheta de serviciu pe faptul discreditării titlului de polițist de frontieră, denigrarea imaginii Poliției de Frontieră și a Republicii Moldova de către angajații Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, inspector superior Ramiz Ansarov și comisar principal Crivorot Alexei.

În cadrul anchetei de serviciu pârâtul a stabilit următoarele circumstanțe de fapt. Prin Dispoziția Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 18/2836 la XXXXXXXXXX, „Cu privire la participarea reprezentanților MAI la cea de-a 109-a sesiune de instruire privind „Dezvoltarea Liderismului în Organele de Drept”, angajații Poliției de Frontieră: comisar principal Coțescu Vasile, comisar principal Crivorot Alexei și inspector superior Ansarov Ramiz, au fost delegați în interes de serviciu de către IGPF în componența delegației MAI pentru participare la Sesiunea de instruire menționată, organizată de către Academia Internațională a Organelor de Drept (ILEA), în perioada 07 ianuarie - 24 februarie 2018, or. Budapesta Ungaria. Ulterior, Ambasada Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, instituție ce a finanțat respectiva instruire suportând cheltuielile de participare (transport, hrană, cazare), a înaintat o notă în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în privința incidentului petrecut în or. Budapesta Ungaria cu implicarea angajaților Poliției de Frontieră: inspector superior Ramiz Ansarov și comisar principal Crivorot Alexei. Astfel, în Notă se menționează, că la data de 07 martie 2018, Ambasada SUA de la Chișinău a fost contactată de către personalul/angajații Academiei Internaționale de Aplicare a Legii (ILEA) din Budapesta din cauza unui incident în care au fost implicați doi ofițeri moldoveni din cadrul Poliției de Frontieră care recent au participat la cursul de leadership ILEA din ianuarie până în februarie 2018 la Budapesta. La 06 martie 2018, un lucrător al ILEA era la un magazin de peste drum al campusului/căminului ILEA din Budapesta. În acest timp, unul din angajații magazinului menționa că, deține o înregistrare video cu un incident de furt în care au participat doi bărbați care purtau cămeși cu logo-ul ILEA. Incidentul de furt a avut loc la data de 23 februarie 2018, la aproximativ 16:00 și a fost înregistrat video. Angajații ILEA (doi ofițeri de poliție ungari) au examinat înregistrarea video și au observat cum doi bărbați se plimbă (fac cercuri) în secțiunea de parfumerii. Unul din bărbați sustrage două sticle de parfum și apoi pare să le pună în unul din buzunare, în timp ce cel de-al doilea blochează parțial vederea camerei. În nici un moment primul om nu a pus sticla înapoi pe raft, dar la casa de la ieșirea magazinului a plătit doar pentru una. Coordonatorul de clasă al ILEA a recunoscut pe ambii bărbați ca fiind studenți moldoveni și a obținut pozele lor. Persoanele au fost identificate ca fiind Alexei Crivorot și Ramiz Ansarov. Reprezentanții ILEA au pus la dispoziție Ambasadei SUA fotografiile cu Alexei Crivorot și Ramiz Ansarov. Pentru încălcarea prevederilor legislației în vigoare și pentru gravitatea acestora, s-a propus de a aplica în privința reclamantului Ansarov Ramiz sancțiunea disciplinară „concediere din funcția publică cu statut special” (f.d.24-34).

În explicațiile depuse în cadrul efectuării anchetei de serviciu, Ramiz Ansarov a relatat faptul că, împreună cu Crivorot Alexei, pe perioada aflării lor în or. Budapesta Ungaria în interes de serviciu, pentru a participa la cea de-a 109-a sesiune de instruire privind Dezvoltarea Liderismului în Organele de Drept, au vizitat un magazin, unde prețurile la bunurile comercializate erau mici. A ales/probat parfumerii, și din cauza că, nu a luat cu el coșul pentru cumpărături, involuntar a pus un parfum în buzunar. A mai recunoscut că, la casă a achitat doar cumpărăturile pe care le ținea în mână. În așa mod, ultimul a plecat din magazin cu un parfum pe care nu l-a achitat sau returnat (f.d.42-43).

Astfel, instanța de judecată apreciază că, la originea emiterii de către pârât a ordinului nr. 298 p/s din XXXXXXXXXX "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special", în partea ce se referă la reclamant, au stat Concluziile privind rezultatele anchetei de serviciu, prin care s-a stabilit precum că Ansarov Ramiz, contrar obligațiilor sale de serviciu impuse prin prisma statutului său de funcționar public cu statut special, ar fi prejudiciat imaginea țării și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin comportamentul nedemn (furt din magazin), în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră- fapte prin care ultimul ar fi încălcat prevederile Legii cu privire la Poliția de Frontieră, Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI și Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI.

În aceeași ordine de idei instanța de judecată a constatat că, la baza concluziei privind rezultatele anchetei de serviciu menționate, a stat Nota Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova adresată Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la incidentul dintr-un magazin din Budapesta, Ungaria cu implicarea a doi angajați ai Poliției de Frontieră. Reieșind din nota respectivă, unul din angajații magazinului respectiv deține înregistrare video cu un incident de furt în care au participat doi bărbați care purtau cămeși cu logo-ul ILEA, ulterior bărbații fiind recunoscuți și identificați ca fiind Alexei Crivorot și Ramiz Ansarov.

Instanța de judecată apreciază că, pârâtul nu a prezentat în procesul examinării cauzei nicio probă, din care ar fi rezultat comiterea de către Ansarov Ramiz, a vreunui furt.

Temeiurile care au stat la baza emiterii ordinului contestat, în ceea ce privește reclamantul, nu-și găsesc confirmare, or, Nota Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova cu privire la incident nu constituie temei pentru a-l învinovăți pe reclamant de comiterea faptei ilegale.

Mai mult de atât, instanța va reține că, reieșind din explicațiile reclamantului date în cadrul desfășurării anchetei de serviciu, ultimul a pus un parfum în buzunar în mod involuntar, iar careva probe care ar indica contrariul, nu i-au fost prezentate instanței.

Or, art. 21 din Constituție consacră principiul prezumției nevinovăției, potrivit căruia orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În speță, însă, invocarea faptului discreditării titlului de polițist de frontieră, denigrarea imaginii Poliției de Frontieră și a Republicii Moldova de către Ansarov Ramiz are la bază pretinsul furt, care nu a fost confirmat de nicio probă examinată pe parcursul cercetării judecătorești, iar concedierea reclamantului este una arbitrară

și abuzivă.

Referitor la temeiul de nulitate a actului contestat de către reclamant prevăzut de art. 26 alin. (1), lit. a) din Legea contenciosului administrativ, instanța de judecată relevă că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității.

Legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normei sau actului juridic cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor. Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal și pentru autoritățile publice și private. În măsura în care legalitatea vizează actele autorităților publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Instanța reiterează că, la baza ordinului contestat au stat concluziile anchetei de serviciu din 20.03.2018 prevederile art. 58 alin.1) lit.f) al Legii nr. 288 din XXXXXXXXXX privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căruia în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: concediere din funcția publică cu statut special.

Prin urmare, în temeiul celor menționate mai sus, în coroborare cu prevederile legale, instanța de judecată va constata ilegalitatea pct. 2 al Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 298/ps din XXXXXXXXXX "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special".

În partea ce ține de pretenția privind anularea pct. 4 al ordinului din XXXXXXXXXX, potrivit căruia s-a dispus ca ordinul să fie adus la cunoștința întregului personal al Poliției de Frontieră, iar persoanelor interesate contra semnătură, instanța de judecată va respinge acest capăt de cerere, or, actul, în această parte, nu are careva efecte juridice și prin urmare nu poate constitui obiectul adresării în instanța de contencios administrativ.

Mai mult, prin dispunerea aducerii la cunoștință a ordinului nu este vătămat niciun drept al reclamantului, această procedură reprezentând finalitatea oricărui act cu caracter individual.

Conform art. 89 alin.1) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Astfel, reieșind din cele expuse și având în vedere faptul că, pct. 2 al Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 298/ps din XXXXXXXXXX "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special" prin care a fost concediat reclamantul Ansarov Ramiz a fost emis cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, reclamantul fiind ilegal concediat din funcția de ofițer principal de investigații al secției 1 a Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, instanța de judecată conchide de a restabili reclamantul Ansarov Ramiz în funcția deținută până la concediere.

În conformitate cu art. 90 alin. 1) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

În conformitate cu art. 90 alin.2) din Lege, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Potrivit art. 327 Codul muncii, (1) Partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod și altor acte normative. (2) Contractul individual și/sau cel colectiv de muncă pot specifica răspunderea materială a părților. În acest caz, răspunderea materială a angajatorului față de salariat nu poate fi mai mică, iar a salariatului față de angajator – mai mare decât cea prevăzută de prezentul cod și de alte acte normative. (3) Încetarea raporturilor de muncă după cauzarea prejudiciului material și/sau a celui moral nu presupune eliberarea părții contractului individual de muncă de repararea prejudiciului prevăzută de prezentul cod și de alte acte normative.

Potrivit art. 329 alin.1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Potrivit art. 330 Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei coroborate cu normele legale sus-enunțate, întrucât s-a stabilit cu certitudine că, reclamantul Ansarov Ramiz a fost concediat ilegal și ca rezultat a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci, instanța de judecată consideră că reclamantului urmează să i se compenseze prejudiciul material cauzat prin acțiunile ilegale ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, în perioada de la 22.03.2018 (prima zi de absență forțată) până la data restabilirii în funcție- 21.01.2019 inclusiv, Ansarov Ramiz s-a aflat în perioada absenței forțate de la serviciu.

Din materialele cauzei rezultă că, salariul mediu al reclamantului Ansarov Ramiz constituie 7 094,57 lei, fapt confirmat prin certificatul nr. 25 din 02.04.2018, eliberat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (f.d.67).

Potrivit pct. 5 al Hotărârii Guvernului nr. 426 din 25.04.2004 privind aprobarea Modulului de calculare a salariului mediu, la determinarea salariului mediu, se iau în calcul 3 luni calendaristice de lucru premergătoare evenimentului de care depinde plata respectivă (de la data de 1 până la data de 1).

Potrivit pct. 10 subpct.1) al Hotărârii, în cazul aplicării perioadei de decontare de 3 luni, salariul mediu se calculează: pe o zi lucrătoare - prin împărțirea salariului pe 3 luni, în care se includ toate formele de câștig și compensații, specificate la pct. 3 al prezentului mod de calculare, precum și salariul păstrat pe durata deplasărilor, la numărul zilelor efectiv lucrate în această perioadă (inclusiv prestațiile în zilele de odihnă și cele de sărbătoare).

Corespunzător, salariul mediu pentru o zi lucrătoare deplină, reieșind din certificatul cu privire la salariu, anexat la materialele cauzei și, conform pct.10 subpct.1) al Hotărârii sus-menționate, constituie 337,84 lei (21 283,71 lei (7 094,57 lei salariu mediu lunar x 3 luni calendaristice)/ 63 zile lucrătoare = 337,84 lei).

Potrivit pct. 10 subpct.2) al Hotărârii, în cazul aplicării perioadei de decontare de 3 luni, salariul mediu se calculează, pe o zi calendaristică - prin înmulțirea salariului mediu pe o zi lucrătoare, calculat conform subpunctului 1) al prezentului punct, cu coeficientul egal cu raportul dintre numărul de zile lucrătoare din perioada de decontare, conform calendarului săptămânii de lucru stabilit la întreprindere, și numărul de zile calendaristice din aceeași perioadă, cu excepția zilelor de sărbătoare nelucrătoare menționate la art.111 din Codul muncii.

Salariu pentru o zi calendaristica se va calcula dupa urmatoarea formula: 557,84 lei (salariu mediu pentru o zi lucratoare depuna) x 0,07 (coeficientul egal cu raportul dintre numărul de zile lucrătoare și calendaristice) = 226,36 lei.

Corespunzător instanța a stabilit că, suma salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă de 306 zile (XXXXXXXXXX-XXXXXXXXXX inclusiv), este de 69 266,16 lei.

În temeiul lit. d) alin. (1) art. 256 Cod de procedură civilă, în partea încasării salariului pentru lipsa forțată la locul de muncă, prezenta hotărâre urmează să fie supusă executării imediate, în mărime a unui salariu, adică 7 094,57 lei.

La fel, potrivit alin.2) al aceluiași articol, hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat urmează a fi executată imediat.

Referitor la capătul de cerere din cuprinsul cererii de chemare în judecată privind repararea prejudiciului moral prin echivalent bănesc în sumă de 50 000 lei, instanța de judecată menționează următoarele.

Din prevederile art. 1, alin. (1), 8, alin. (2), lit. f), 10, 11, lit. b) și g), 14, 602, 1398 Cod civil rezultă un principiu care corespunde unor cerințe de etică și echitate socială, cât și unor cerințe ale securității juridice: principiul răspunderii juridice pentru fapte ilicite cauzatoare de prejudicii, esența căruia constă în aceea că orice faptă a unei persoane, care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela din a cărui culpă s-a cauzat, a-l repara integral.

Din prevederile art. 1398 alin. (1) Cod Civil al RM rezultă că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, este incontestabil faptul că drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Conform art. 616 alin. (1) Cod Civil al RM, pentru un prejudiciu nepatrimonial se pot cere despăgubiri în bani în cazurile prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 1404, alin. (1) și (2) Cod civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin. (1).

Și Legea contenciosului administrativ, în art. 1, alin.(2), 25, alin. (3) și (4), reglementează dreptul persoanei vătămate nu doar la anularea actului, recunoașterea dreptului pretins, ci și repararea pagubei ce i-a fost cauzată, inclusiv, prejudiciul moral.

Astfel, legiuitorul nostru a reglementat contenciosul administrativ de plină jurisdicție, persoana vătămată într-un drept al său prevăzut de lege printr-un act administrativ emis de o autoritate publică avînd posibilitatea să solicite nu doar anularea actului și recunoașterea dreptului pretins, ci și repararea prejudiciului ce i-a fost cauzat, inclusiv, prejudiciul moral.

Fără a contesta, de principiu, dreptul reclamantului de a solicita încasarea de la pîrit a despăgubirii sub forma echivalentului bănesc pentru prejudiciul moral cauzat prin emiterea actului administrativ contestat, instanța de judecată ține să menționeze că legiuitorul, reglementînd în art. 1422, alin. (1) dreptul oricărei persoane de a solicita repararea prin echivalent bănesc a prejudiciului nepatrimonial (moral), a reglementat în art. 1423, alin. (1) și (2) Cod civil, anumite criterii în funcție de care se stabilește mărimea compensației pentru prejudiciul moral. Astfel, reieșind din norma juridică citată mai sus, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Tendențiozitatea concedierii și ignorarea interdicțiilor legale, precum și privarea salariatului Ansarov Ramiz de sursa de venit, după considerarea instanței i-a afectat poziția în societate, inclusiv în rîndul colegilor de serviciu, și i-a creat o stare de frustrare și disconfort, ce urmează a fi compensată prin repararea prejudiciului moral și acceptarea parțială a acestui capăt de cerere, în cuantumul unui salariu mediu lunar, de 7 094,57 lei.

Conform art.96 alin.1 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Iar, potrivit art. 96 alin.1¹ CPC, cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța de judecată la determinarea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică ține cont în această materie de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit acesteia partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Instanța de judecată reține, că reclamantul Ansarov Ramiz a achitat pentru serviciile juridice ale avocatului Tampei Tatiana, conform bonului de plată nr. 152321 din 01.11.2018, suma de 5 000 lei (f.d.102).

La încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, instanța de judecată ține cont de complexitatea cauzei, de faptele stabilite, de volumul de lucru, apreciînd necesitatea cheltuielilor, realmente angajate și rezonabile ca mărime, fapt pentru care, instanța consideră, că cheltuielile de asistență juridică ale lui Ansarov Ramiz urmează a fi recuperate integral, în mărimea solicitată de 5 000 lei, considerându-le ca cheltuieli necesare, care au fost în mod real suportate, în limita unui cuantum rezonabil, ținînd cont, totodată, și de complexitatea prezentei pricini civile.

În conformitate cu art. 25 alin.1) lit.b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, art.art. 96, 256, 236-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă în ordinea contenciosului administrativ de Ansarov Ramiz Magomed către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră

privind anularea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată și a prejudiciului moral, se admite parțial.

Se anulează punctul 2 al Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 298/ps din XXXXXXXXXX "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special".

Se restabilește Ansarov Ramiz Magomed în funcția de ofițer principal de investigații al secției 1 a Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Ansarov Ramiz Magomed, salariul pentru absența forțată de la muncă în perioada XXXXXXXXXX – XXXXXXXXXX inclusiv, în sumă de 69 266 (șaizeci și nouă mii două sute șaiszeci și șase),16 lei.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Ansarov Ramiz Magomed, prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu lunar în sumă de 7 094 (șapte mii nouăzeci și patru),56 lei.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Ansarov Ramiz Magomed, cheltuielile de judecată pentru asistență juridică, în sumă de 5 000 (cinci mii),00 lei.

În rest, pretențiile reclamantului privind anularea punctului 4 al Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 298/ps din XXXXXXXXXX "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special" și încasarea prejudiciului moral se resping, ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea, în partea încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la muncă, în sumă de 7 094 (șapte mii nouăzeci și patru),56 lei, se execută imediat.

Hotărârea, în partea restabilirii lui Ansarov Ramiz Magomed în funcția de ofițer principal de investigații al secției 1 a Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, se execută imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău.

Președintele ședinței,

Judecător

Guzun Corneliu